

«Μια φανταστική μέρα με τον Πινόκιο»

Μια φορά κι έναν καιρό αποφάσισα να πάω μια βόλτα με την αδερφή μου και την ξαδέρφη μου στην Νεραϊδούπολη! Είπαμε να συναντηθούμε στην πλατεία του ΑΤΑ. Μόλις ανταμώσαμε, αμέσως ξεκινήσαμε. Ήμασταν και οι τρεις ενθουσιασμένες!

Ο δρόμος ήταν τεράστιος, αλλά και τα τοπία που βλέπαμε φανταστικά. Αντικρίσαμε πολλά πανέμορφα ζώα και λουλούδια. περνούσαμε πολλές διαφορετικές περιοχές. Μία από αυτές ήταν και η περιοχή του Ψέματος, όπου σταματήσαμε να ξεκουραστούμε. Καθίσαμε κάτω από ένα πανέμορφο ανθισμένο δέντρο.

Μετά από λίγο ήρθε και ένα μικρό, ξύλινο ανθρωπάκι που το έλεγαν Πινόκιο. Ξαφνιάστηκα και αμέσως το ρώτησα αν με το κάθε ψέμα που έλεγε μεγάλωνε η μύτη του και μου απάντησε «ναι!». Τον ρωτήσαμε αν θέλει να έρθει και στο υπόλοιπο ταξίδι με εμάς. Δεν αρνήθηκε! Η ξεκούρασή μας είχε τελειώσει!

Ξεκινήσαμε. Ο Πινόκιο επειδή ζούσε πολλά χρόνια εκεί και είχε περάσει πολλές φορές από αυτό το μέρος μας έλεγε σε κάθε γωνιά τι ήταν αυτό που βλέπαμε! μετά από δυόμιση ώρες περπάτημα και μόνο με δύο στάσεις για ξεκούραση, φτάσαμε.

Ακόμα είδαμε πάρα πολλά δέντρα, που όποιος περνούσε από κάτω μαγευόταν. Ο Πινόκιο μας ρώτησε αν θέλαμε να πάμε στην χώρα που ζούσαν πανέμορφοι κατάλευκοι μονόκεροι με φτερά ασημί και χρυσά κέρατα! Του απαντήσαμε «ναι!» με ενθουσιασμό. Έτσι ξεκινήσαμε για τη Μονοκερούπολη, όπως λεγόταν. Μόλις φτάσαμε, είδα όλα αυτά τα χαρακτηριστικά αλλά και την πολύχρωμη χαίτη τους. Ο υπεύθυνος για τους μονόκερους μας είπε αν θέλαμε να πετάξουμε μαζί τους στον ουρανό και απαντήσαμε αμέσως «ναι!». Πέταξε και ο Πινόκιο μαζί μας. Ο καθένας διάλεξε τον δικό του μονόκερο. Εγώ διάλεξα την Κίντα. Μας έδειξε επίσης τον τρόπο που θα πιαστούμε από αυτά. Πετάξαμε στον ουρανό και αμέσως βγήκε ένα μαγευτικό ουράνιο τόξο. Μόλις τελειώσαμε το πέταγμα, αποχαιρετήσαμε τον υπεύθυνο και φύγαμε. Ήταν όμως και η ώρα να φ'θγομε από τη μαγευτική Νεραϊδούπολη.

Όπως ξέρετε ο δρόμος ήταν τεράστιος και σκεφτήκαμε να πάρουμε τηλέφωνο τον μπαμπά μας. Όμως τα κινητά μας δεν είχαν καθόλου μπαταρία, έτσι αποχαιρετήσαμε τον Πινόκιο και φύγαμε με τα πόδια! Μετά πό τρεισήμισι ώρες περπάτημα φτάσαμε στο σπίτι.

Πέρασα τέλεια και ελπίζω να το ξανακάνομε πάλι. Νιώθω χαρά που γνώρισα τον Πινόκιο.

